

Resolució 1061/2021, de 3 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 889/2021

Administració reclamada: Departament d'Economia i Hisenda

Informació reclamada: Denegacions de perllongament de l'edat de jubilació.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: És cert que dels articles 32 i següents de l'LTAIPBG se n'ha de concloure que la finalització que és procedent per a les sol·licituds d'informació pública que no faciliten tota la informació sol·licitada és la corresponent resolució (regulada per l'article 34 LTAIPBG) específica. En aquest cas no s'ha produït cap resolució formal que en el seu resolc es pronuncii explícitament sobre la limitació de l'accés a la informació pública sol·licitat per la persona reclamant. Però és igualment cert que la persona reclamant tampoc ha presentat una sol·licitud formal d'accés a la informació pública al DVEH (sí que ho ha fet a la DGFP, com consta als antecedents, que l'ha contestat, sense que la persona reclamant hagi recorregut la resposta), i ha demanat la informació reclamada en el marc d'un procediment de reclamació de responsabilitat patrimonial, i fins i tot ho ha fet indirectament, en exercici formal no del seu dret a la informació pública, sinó del de proposar prova que ostenten les persones interessades en un procediment administratiu. Per tant, la resposta donada pel DVHE ha estat proporcional a la forma en què ha estat presentada la sol·licitud, és a dir, s'ha pronunciat i contestat a la persona reclamant en el sí del mateix procediment de responsabilitat patrimonial en el que s'ha demanat la informació, amb els instruments jurídics propis del procediment en qüestió. Per últim, cal indicar que la declaració d'inadmissibilitat de la Reclamació feta per aquesta Resolució també comporta la impossibilitat d'iniciar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Perllongament de l'edat de jubilació. Sol·licitud d'informació. Reclamació de responsabilitat. Sol·licitud de prova. Termini per reclamar.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 6 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 889/2021, presentada per una persona interessada contra el Departament d'Economia i Hisenda (DEH) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 4 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de la Presidència un escrit, adreçat al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i

Hisenda (DVEH), d'al·legacions en un procediment de responsabilitat patrimonial, instat per la mateixa persona reclamant, en el marc del període probatori atorgat per la instructora del procediment, on posa de manifest el següent: “5è. A aquests efectes es proposen les següents proves a practicar i obtenir, per a la seva incorporació a l'expedient de la reclamació: 1.(...). 2. Relació on consti les persones adscrites als diferents departaments de la Generalitat de Catalunya des de 2017 fins a 31 de gener de 2020 i el temps d'autorització i les seves pròrrogues, si s'escau, en les autoritzacions de perllongament en el servei actiu i, si s'escau, causes de denegació o de concessió de les pròrrogues. 3. (...) 4. (...)”. Subratlla la importància que poden tenir aquestes dades demanades a la prova 2 per posar en relleu la discriminació que, al seu entendre, ha sofert pel fet que se li hagi denegat la seva sol·licitud de pròrroga en el servei actiu.

3. El 14 de setembre de 2020 la instructora de l'expedient de responsabilitat patrimonial admet les proves proposades per la persona reclamant i sol·licita a la Direcció General de la Funció Pública (DGFP) les dades demanades per la segona.
4. El 29 de setembre de 2020 la DGFP notifica a la instructora de l'expedient de responsabilitat patrimonial les dades sol·licitades per a la segona prova, llevat de les relatives a les persones que, havent sol·licitat el perllongament de l'edat de jubilació, no els ha estat atorgat, perquè aquesta és una competència que correspon a la secretaria general dels departaments i no s'introdueixen aquestes decisions de no atorgament a la base de dades de Gestió Integrada de Personal (que només inclou les dades sobre perllongament de l'edat de jubilació introduïdes pels departaments), motiu pel qual la DGFP no disposa d'elles; tampoc disposa la DGFP, ni la base de dades de Gestió Integrada de Personal, de la informació sobre causes de l'atorgament i de la denegació de les sol·licituds de perllongament, que únicament consten a les resolucions corresponents dictades pels departaments.
5. La resolució del Vicepresident i Conseller d'Economia i Hisenda de 17 de febrer de 2021 desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada per la persona reclamant. Entre d'altres consideracions, fa referència al dictamen de la Comissió Jurídica Assessora 39/2021, de 4 de febrer de 2021, emès en el marc de la demanda de responsabilitat patrimonial de la persona reclamant, que considera que s'hauria fonamentat degudament la impossibilitat d'incorporar a l'expedient la llista de les sol·licituds de perllongament denegades i la tasca complexa que requeriria recercar les causes d'atorgament o de denegació de les sol·licituds a les resolucions dels diversos departaments. També considera que la prova en qüestió no és essencial ni necessària i que la seva manca no provoca indefensió de la persona reclamant.

6. La Reclamació presentada el 6 d'octubre de 2021 indica que la instructora de l'expedient de reclamació patrimonial no va accedir a facilitar a la persona reclamant la segona prova indicada a l'antecedent anterior. També posa de manifest que la persona reclamant va demanar a la Direcció General de la Funció Pública (DGFP) aquesta mateixa informació sobre el personal de la Generalitat a qui s'ha atorgat el perllongament de l'edat de jubilació, i que la DGFP li la va atorgar el 18 de novembre de 2020, de manera que la va poder incloure a les conclusions finals de la seva demanda de responsabilitat patrimonial. Nogensmenys, també assenyala que la DGFP, en un escrit de 29 de setembre de 2020, hauria indicat a la instructora de l'expedient de demanda de responsabilitat patrimonial que no disposa de la informació relativa a les sol·licituds de perllongament denegades, ni d'un registre electrònic sistemàtic de les atorgades, perquè es tracta de decisions que corresponen a les secretaries generals dels departaments. A la vista d'aquests antecedents, la persona reclamant considera que la manca de tota la informació sol·licitada sobre perllongament de l'edat de jubilació l'ha perjudicat en la defensa dels seus drets i interessos, infringeix el seu dret d'accés a la informació pública tal com és garantit a l'LTAIPBG i que no és creïble el motiu al·legat per la DGFP, que hauria comès una arbitrietat al no facilitar-li tota la informació sol·licitada.
7. El 13 d'octubre de 2021 la GAIP fa un primer requeriment d'esmena de la Reclamació a la persona reclamant: "Cal que concreteu l'objecte de la Reclamació presentada davant la Comissió i que aporteu una còpia de la sol·licitud d'informació pública que us ha estat desatesa i la seva resposta, si n'és el cas. Així mateix, com a millora us demanem que empleneu el formulari de reclamació que us trametem adjunt a aquesta comunicació".
8. El 22 d'octubre de 2021 la GAIP rep la documentació de reparament de l'esmena anterior.
9. El 27 d'octubre de 2021 la GAIP fa un segon requeriment d'esmena a la persona reclamant: "A la vista de la documentació que heu aportat en resposta del requeriment d'esmena de la Reclamació 889/2021 i tenint en compte la trucada mantinguda, l'objecte de la Reclamació seria la denegació de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada al Departament, que aleshores era de la Vicepresidència Economia i Hisenda, així com la seva resposta i els posteriors recursos que hagueu presentat, si és el cas. Per tal de valorar l'admissibilitat de la Reclamació cal que aporteu la còpia de la documentació presentada davant del Departament".
10. El 5 de novembre de 2021 la GAIP rep la documentació de reparament de l'esmena anterior.
11. El 12 de novembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al DEH i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que

deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

12. El 15 de novembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
13. El 24 de novembre de 2021 la GAIP rep l'informe del DEH, que considera que l'objecte de la Reclamació és la sol·licitud a la instructora de l'expedient de reclamació patrimonial de la prova 2 indicada al fonament jurídic 2 (sol·licituds de perllongament de l'edat de jubilació de personal de la Generalitat atorgades i denegades, en el període indicat, amb les causes respectives) i la seva presumpta desestimació per silenci administratiu. L'informe indica que la sol·licitud de la persona reclamant hauria estat admesa per la instructora de l'expedient el 14 de setembre de 2020 (antecedent 3) i la informació demanada li hauria estat facilitada parcialment (amb justificació raonada de la parcialitat) per la DGFP el 29 de setembre de 2020 (antecedent 4); el 16 d'octubre de 2020, en l'acord d'obertura del tràmit d'audiència, la persona reclamant hauria estat informada de l'estimació parcial de la seva sol·licitud i dels motius que la fonamenten; el 29 d'octubre de 2020 la persona reclamant va presentar al·legacions contra la desestimació parcial de la sol·licitud, que van ser tingudes en compte i desestimades per la resolució de l'expedient de reclamació patrimonial de 17 de febrer de 2021 (antecedent 5), amb extenses consideracions que són reproduïdes per l'informe del Departament; la resolució de 9 d'abril de 2021, del Vicepresident i Conseller d'Economia i Hisenda, que desestima el recurs de reposició interposat per la persona reclamant contra la resolució de 17 de febrer de 2021, també fa una extensa referència motivada, que reproduïx l'informe del Departament, a la desestimació parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació. L'informe també assenyala que la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'informació pública (SAIP 495), amb contingut idèntic a la sol·licitud de la qual deriva la Reclamació, a la DGFP el 18 de novembre de 2020, que la va estimar i no va ser recorreguda per la persona reclamant. Així mateix, l'informe indica que "en data 9 de novembre de 2021 ha tingut entrada a l'Oficina d'Atenció Ciutadana del Districte Administratiu una nova sol·licitud d'accés a la informació pública del senyor xxxx (la persona reclamant), en virtut de l'article 18.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, adreçada a la Direcció de Serveis del Departament d'Economia i Hisenda. Se sol·licita el següent: *"Relació on consti les persones adscrites als diferents departaments de la Generalitat de Catalunya des de l'any 2017 fins a 31 de gener de 2020 i el temps d'autorització i les seves pròrrogues relatives al*

perllongament en el servei actiu de la funció pública fins els 70 anys.” Aquesta sol·licitud d'accés, amb identitat d'objecte amb una petició anterior ja resolta i no recorreguda en termini (referència SAIP 495) ha estat traslladada a la Direcció General de Funció Pública, atès que és l'òrgan competent per resoldre”. L'informe considera que la persona reclamant “ha esgotat totes les vies de recurs en via administrativa i contenciosa de què disposava en el moment procedimental oportú. Com s'ha posat de manifest a l'apartat anterior, el senyor xxxx no va presentar cap recurs contra la Resolució de la Direcció General de Funció Pública, de 18 de novembre de 2020 (referència SAIP 495), amb identitat d'objecte, dins dels terminis conferits a l'esmentada Resolució. Per tant, la present reclamació plantejada pel senyor xxxx ja ha estat resolta mitjançant la SAIP número 495 i és ferma en tant que l'interessat no va interposar cap recurs per oposar-s'hi. El que no pot pretendre el reclamant, per la via indirecta d'un expedient de responsabilitat patrimonial en què actuava com a persona interessada i en cap moment com a sol·licitant d'informació pública, és reobrir novament aquesta darrera via de l'accés a la informació pública per no haver actuat dins del termini que se li va conferir al seu moment contra la Resolució de la Direcció General de Funció Pública de 18 de novembre de 2020. Respecte la sol·licitud formulada com a persona interessada en el procediment de responsabilitat patrimonial de referència, el senyor xxxxx ha impugnat per la via administrativa les resolucions administratives recaigudes en l'expedient de conformitat amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. A més, el reclamant ha impugnat per la via contenciosa administrativa la Resolució d'inadmissió del recurs extraordinari de revisió contra la Resolució del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, de 9 d'abril de 2021, per la qual es desestima el recurs de reposició interposat contra la Resolució, de 17 de febrer de 2021, que desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial pels danys i perjudicis derivats de l'autorització parcial i la posterior desestimació del perllongament de la permanència en el servei actiu fins als 70 anys (pendent de pronunciament jurisdiccional del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya). Sobre aquest darrer punt també es vol posar de manifest que el reclamant al·lega la desestimació per silenci de la seva sol·licitud en el marc de l'expedient de responsabilitat patrimonial, si bé com ha quedat constatat en els apartats precedents de l'informe, aquesta premissa de la qual parteix no és certa. En el correu electrònic que el senyor xxxx va adreçar a la Comissió en data 3 de novembre de 2021, va manifestar que *“en resposta al que demanava per via telefònica aquesta Comissió, que no hi va haver cap resposta explícita ni formal per part del Departament, ni específica en el que diguessin per escrit les causes de denegació, que únicament he pogut deduir a través dels escrits efectuats en el procediment.”* (veure pàgines 2-3 del document *“20211112_Docs_2a_esmena”* aportat pel reclamant). Doncs bé, dels propis documents

aportats pel reclamant es desprèn que l'Administració va desestimar expressament dita sol·licitud durant la tramitació de l'expedient de responsabilitat patrimonial i en les vies de recurs posteriors i que, en qualsevol cas, també és una reclamació extemporània. Per tant, convé declarar la inadmissibilitat de la reclamació per extemporània, atès que han transcorregut els terminis previstos a l'article 42.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i l'article 32.1 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. Conseqüentment, se sol·licita que d'acord amb els antecedents i les consideracions formulades, s'inadmeti per extemporània la reclamació plantejada pel senyor xxxx en data 6 d'octubre de 2021 davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, de conformitat amb l'article 42.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i els articles 32.1 i 33.2 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. Així mateix, d'acord amb els fonaments exposats i la petició d'inadmissió per part d'aquesta Administració, no es considera procedent la mediació sol·licitada pel reclamant”.

14. El 26 de novembre de 2021 la GAIP la GAIP trasllada l'informe del DEH a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Tot i que la Reclamació ha estat objecte d'admissió provisional i de tramitació, això ha estat així perquè, malgrat els indicis d'inadmissibilitat que presentava des del primer moment, atès que no eren del tot conclouents, la GAIP ha optat, com és habitual en aquests casos, per donar curs a la tramitació, en benefici del dret d'accés a la informació pública. A la vista del detallat i rigorós informe aportat a aquest procediment pel DEH, és procedent concloure que la Reclamació ha de ser inadmesa, per extemporània.

Efectivament, identificada per la mateixa persona reclamant, com a objecte de la Reclamació, la sol·licitud de prova adreçada a la instructora de l'expedient de reclamació de responsabilitat

patrimonial el 4 d'agost de 2020, està clar que aquesta sol·licitud ha estat valorada en diverses ocasions pel DVEH, que l'ha admès com a prova i requerit a la DGFP la informació corresponent (antecedent 3), que va ser facilitada parcialment, de forma motivada, per la DGFP el 29 de setembre de 2020 (antecedent 4) i posada a disposició de la persona reclamant el 16 d'octubre de 2020, en l'acord d'obertura del tràmit d'audiència; el 29 d'octubre de 2020 la persona reclamant va presentar al·legacions contra la desestimació parcial de la sol·licitud, que van ser tingudes en compte i desestimades, amb motivació específica, per la resolució de l'expedient de reclamació patrimonial de 17 de febrer de 2021 (antecedent 5); la resolució de 9 d'abril de 2021, del Vicepresident i Conseller d'Economia i Hisenda, que desestima el recurs de reposició interposat per la persona reclamant contra la resolució de 17 de febrer de 2021, també fa una extensa referència motivada a la desestimació parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació. Doncs bé, quan la persona reclamant presenta la Reclamació, el 6 d'octubre de 2021, fa mesos (des de febrer del mateix any) que el DVEH s'havia pronunciat i resolt justificant la desestimació parcial de la persona reclamant.

De les anteriors consideracions cal concloure que no s'ha produït silenci administratiu en relació amb la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, perquè ha estat contestada per l'Administració de forma motivada en reiterades ocasions, i que des de l'últim pronunciament del DVEH ha transcorregut llargament el termini establert legalment per reclamar a la GAIP (un mes, segons l'article 42.1 LTAIPBG), motius pels quals la Reclamació ha de ser qualificada d'extemporània, i inadmesa per aquest motiu, d'acord amb les previsions dels articles 32 i 33.2 RGAIP.

És cert que dels articles 32 i següents de l'LTAIPBG se n'ha de concloure que la finalització que és procedent per a les sol·licituds d'informació pública que no faciliten tota la informació sol·licitada és la corresponent resolució (regulada per l'article 34 LTAIPBG) específica. En aquest cas no s'ha produït cap resolució formal que en el seu resolc es pronunciï explícitament sobre la limitació de l'accés a la informació pública sol·licitat per la persona reclamant. Però és igualment cert que la persona reclamant tampoc ha presentat una sol·licitud formal d'accés a la informació pública al DVEH (sí que ho ha fet a la DGFP, com consta als antecedents, que l'ha contestat, sense que la persona reclamant hagi recorregut la resposta), i ha demanat la informació reclamada en el marc d'un procediment de reclamació de responsabilitat patrimonial, i fins i tot ho ha fet indirectament, en exercici formal no del seu dret a la informació pública, sinó del de proposar prova que ostenten les persones interessades en un procediment administratiu. Per tant, la resposta donada pel DVHE ha estat proporcional a la forma en què ha estat presentada la sol·licitud, és a dir, s'ha pronunciat i contestat a la persona reclamant en el sí del mateix procediment de responsabilitat patrimonial en el que s'ha demanat la informació, amb els instruments jurídics propis del procediment en qüestió.

Per últim, cal indicar que la declaració d'inadmissibilitat de la Reclamació feta per aquesta Resolució també comporta la impossibilitat d'iniciar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2021, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 889/2021, per extemporània, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.